

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Quo animo acceperit mortis nuntium; & eius vltima verba, n. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1595. tholici de libertate, de fortunis, de vita si domi habeant Sacerdotem; isthæc responsione dubia vitare quis vetet? Etenim huiusmodi in euentis tria consideranda veniunt; Primum, iniuriam fieri si non iures: Tum non teneri te cui-cunque interroganti respondere de omnibus: Denique iurandum quod-cunque licitum esse, si cum veritate, iudicio, iustitia iuraueris, id quod in re nostra palam est.) Plura parantem dicere maledictis, conuicijsque coercet: Appellant puerum, Thrasonem, ignarum, qui se de Patrum sententia iactet quos nunquam viderit: Cumque rogatus de ætate respondisset, se eius esse ætatis quâ Christus vixit in terris, trium scilicet & triginta annorum & quod excurrit, istud etiam ad calumniam vertunt, quasi Christo se parem faceret: Itaque cum nihil ratione aut modo agi, omnia ad contentionem & contumeliam retorqueri perspiceret, versus ad Iudicem." Quod ex me est, inquit, paratus sum verborum factorumque meorum rationem, si auditis, reddere; si vocibus & maledictis agendum est, nos talem consuetudinem non habemus; nihil ego proditione, nihil contra pacem, dignitatemue Reginæ, aut egi, aut locutus sum: Moribus vestris me iudicandum commisi; quod ex re-cta aliqua lege, quod ex æquo decernere potestis decernite.) Iudex pauca ad duodecim viros præfatus, iubet rursus secedere ad deliberandum. Illi non longâ temporis morâ interpositâ redeunt, fontemque denuntiant. Cùm de more quæretur, num aliud quidquam ad defensionem superesset dicendum? "Hoc tantum, inquit, Deum ex animo rogo, velit omnibus benignissimè ignoscere, qui quoquo modo in meam hanc necem conspirarint: Tum conceptis verbis dicta sententia, abducitur die altero de medio tol-lendus.

Stylo nouo
3. Martij.
Quo animo
acceperit
nuntium
mortis.

XXX. Is fuit vigesimus primus Februarij; vixdum illuxerat, cùm com-mentariensis euocatum monet eo die moriendum; quem arctè complexus *Southwellus*, "Næ, inquit, tu gratissima adfers noua: Doleo nihil mihi ma-gnopere superesse nunc quo te donem: Hunc tamen pileum nocturnum acci-pe, grati animi qualecunque signum;) Illum pileum Commentariensis dum vixit in pretio habuit, nullo munere redimendum. In crate viminea humili strato, latitiâ magis subsultabat animus, quàm corpus equorum inconditâ agita-tione, & frequenter in has voces erumpebat: "O Christe Deus, honor iste ni-mius est quem in immerentem confers seruum, nimia gloria. In conspectum fatalis ligni cùm venisset, quantum poterat se erigens, salutem optatam à puero Crucem, Andream Apostolum imitatus. Tum subductus in currum, manu ducto Crucis signo, multitudinem suspensam silentemque alloquitur verbis Apostoli. *sue viuimus, Domino viuimus, sue morimur, Domino morimur: sue ergo viuimus, sue morimur, Domini sumus.* A quo benignissimo Domino & patre misericordiarum, per Christi Iesu sanguinem, ego primum veniam peto eorum omnium quæ quocunque modo à teneris deliqui: Tum quod ad Reginam attinet (cui nunquam mali quidpiam aut feci aut optaui) quotidie pro ea precatus sum Deum, & nunc quanto possum affectu precor, vti pro

Eius vltima
verba.

vti pro ingenti sua benignitate per vulnera Christi Filij, dignissimaque merita, 1595.
 detilli donibus muneribusq; amplissimis quibus eam ornauit vti fruique ad im-
 mortalem nominis sui gloriam, regni totius felicitatem, animæque & cor-
 poris solatium sempiternum. Miserrimæ verò huic omnibusque lachrymis de-
 plorandæ Patriæ meæ eam opto veritatis lucem, quâ depulsis ignorantia te-
 nebris discat in omnibus & super omnia laudare vt oportet Deum, & æternum
 bonum quâ necesse est viâ quærere. Et quoniam video à me postulari nē pro-
 lixus sim; hanc animam meam in manus Dei mei & Creatoris trado, enixè
 rogans vt eam virtute sua seruet & roboret, detque in hoc postremo certami-
 ne fidelem perseuerare: De corpore quid futurum sit nulla me sollicitat cura.
 At quoniam mors hac de causa tolerata pro qua ego morior, non potest non
 esse felicissima atq; optatissima, Deum totius consolationis precor sit mihi pur-
 gatio plena peccatorum, cæteris vero solatio & incremento fidei atque con-
 stantia. Morior enim quia Sacerdos Catholicus, in Societatem nominis Iesu
 ab incunte ætate cooptatus, neque alia res vlla tribus his annis quibus victus
 iacui aduersum me allata est. Hæc itaque mors, quantumuis tunc ignobilis vi-
 deatur & ignominiosa, nemini rectè sentienti dubium esse potest quin supra
 modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatura sit in nobis, non
 contemplantibus nobis quæ videntur sed quæ non videntur:

XXXVII. Ea oratio, magnis animis magnoque ardore prolata, multam
 in audiente plebe mouit commiserationem, vti suos etiam fallaces verbi mini-
 stros identidem interpellantes compescuerit. Quorum importunitati vt ob-
 uiaret *Southwell* elata voce protestatus est, "Quidquid isti homines (digito
 notans Ministros) quidquid, inquam, isti dicant faciant ue, viam & moriar Ca-
 tholicus: Vos qui Catholici hic statis estote mihi in isto testes, & pro me ora-
 te.) Tum se colligens, & ad vicinum comparatis exitum, latinè tota mentis
 corporisq; cōtentione hæc orabat, "Sancta Maria Mater Dei, & omnes San-
 cti intercedite pro me; & cum signasset se cruce; *In manus tuas Domine com-
 mendo spiritum meum, redemisti me Domine, Deus veritatis, Deus meus &
 omnia: Deus propitius esto mihi peccatori, & quasi pignus futuræ lætitiæ acce-
 pisset, Me expectant Iusti: cor mundum crea in me Deus &c. Mihi adherere
 Deo bonum est, ponere in Domino Deo spem meam.* Demum agitatis equis, &
 curru moto de loco; denuò se armans Christi signo, & in eius manus spiritum
 commendans, sat dju pependit viuis, pectus manu tundens, & cum non posset
 ore plura, familiare Catholicis figuram crucis manu imprimens Christi se militè
 professus est; donèc licetor, qui restem non vt oportuit adaptarat, pedibus at-
 tractam è viuis sustulit; nam cum iuxta Iudicis sententiam vellent quidam spi-
 rantem adhuc excindi, prohibuit id populus, & qui aderat præses supplicij
 Magistratus. Ille animam quam virginum Martyrumque gloriæ auidam à pri-
 ma ætate enutrierat, reddidit Creatori, sempiternis honoribus cumulandam;
 Cuius gloriæ in occisi etiam vultu resédere signa; etenim neque pallor mortis,
 neque restis iniuriola compressio oris figuram sædauctat: Cor etiam ex cruenti